

Remco...och

Evenepoel werd er vrijdag genadeloos afgereden en verloor bijna een half uur op de favorieten. © BELGA

Lo zal het afgelopen vrijdag vroege namiddag zijn gegaan in het HQ van TJV...

- Halfweg de Aubisque. “Kijk eens, ze doen wat ze moeten doen die van ons, de koers hard maken. Bij een paar zullen de benen nu al vol gaan lopen.”

- Even later. “Ho maar, zelfs Remco vindt het een beetje hard gegaan. Wacht effe... Hé boys, Remco lijkt te moeten lossen. Jawel, zijn hele ploeg rijdt bij hem.”

- Consigne vanuit de volgauto: “*Confirmed. Remco dropped. Full gas now.*”

Een korte samenvatting van de feedback vanuit Jumbo-Visma. Dat hij het lastig zou krijgen na die eerste week en in de Pyreneeën, dat hadden we verwacht, daar hadden we zelfs op gerekend, hem uitputten was ook onze tactiek. Maar dat hij al na vijftien kilometer in een loper als de Aubisque moest lossen, neen, dat hadden we nooit kunnen vermoeden. We hebben dan maar meteen geprobeerd de Vuelta op slot te gooien.

We weten niet wat vrijdag is gebeurd. Dat was de teneur onder de Belgische volgers na de rit van zaterdag waarin Remco Evenepoel – een citaat, ronduit gênant – “als de feniks van Schepdaal uit zijn as herrees”. Nog gênanter: de lofzangen na de solo van zaterdag.

Uiteraard weten we wat vrijdag is gebeurd met Evenepoel. Congé gepakt op een fout moment, zeg maar. Vrijdag was de rit die andere toppers, lees Team Jumbo-Visma, hadden aangestipt om hem te testen. Dan neem je geen snipperdag, dan verbijt je ook die mindere benen, zet je een pokerface op en reken je op een heropstanding later in de rit. Maar je haakt niet af. Nooit.

Zaterdag was dan weer het omgekeerde van vrijdag. Na hun raid naar de Tourmalet namen de toppers een snipperdag. Maar Evenepoel wilde zijn verloren eer herwinnen en ging solo. Hoe de toppers lieten begaan, dat was pas beschamend.

De grote Evenepoel, de bimbo d'oro van het Belgisch cyclisme, ontmant in rit dertien, mocht zijn showtje opvoeren en geen grote uit het klassement die hem daarbij een strobreed in de weg legde. Zelfs Cian Uijtdebroeks liet deze getormenteerde ziel zijn plezier tje.

Hij kreeg een bijna uitgefietste zelden-winnaar mee en liet die op een paar kilometer van de finish achter. Acht minuten later kwam de rest binnen, en wat dan nog? Ergens viel de naam Floyd Landis en diens ex-

ploot van in de Tour van 2006 toen hij in rit zeventien werd weggereden.

De vergelijking houdt geen steek. Landis tankte die avond na zijn inzinking – tien minuten verloren op La Toussuire – een vers zakje bloed, waarin een beetje exogeen testosteron zat, zo bleek later. Hij wiste in rit achttien haast alle achterstand uit om op de voorlaatste dag in een tijdrit het geel te veroveren. Dat droeg hij in Parijs, maar speelde hij later weer kwijt na een positieve dopingtest.

Dat zal Evenepoel niet overkomen. Hij zal het rood niet terugnemen en hij zal ook niet worden betrapt, hand in het vuur daarvoor. De vraag blijft: wat is vrijdag gebeurd met Remco Evenepoel?

Het antwoord ligt voor de hand: bij Evenepoel beginnen zijn benen tussen zijn oren. Vrijdag kon je nog twijfelen aan de these van mentale breakdown, na zaterdag niet meer. Je verliest geen half uur de ene dag

om de andere dag met acht minuten voorop te winnen, weze het dan tegen een mededogend peloton dat hem op veilige afstand volgde tegen niet eens 5 watt per kilogram bergop.

Bij alles wat hiervoor staat en wat hierna nog komt, toch even deze disclaimer: Remco Evenepoel behoort tot de beste drie Belgische renners van de laatste veertig jaar. Zijn palmares is ongeëvenaard:

kleine rondes en (voorlopig) één grote, zware klassiekers, wereldtitels en er komt nog wat aan. Dat zou moeten volstaan, maar niet voor hem: de uiteindelijke missie is het winnen van de Tour de France.

De déconfiture in deze Vuelta doet zijn entourage nog meer dan voorheen twijfelen over de haalbaarheid van dat project tegen deze generatie van Vingegaard, Pogacar, Kuss, Roglic, Ayuso en al wie er nog aankomt.

Tour-winnaars zijn mannen die van een slechte dag een mindere dag maken en die doorslikken. Een slechte dag wordt bij Evenepoel vooralsnog een complete *collaps*. Zo win je geen grote ronde, althans geen editie waarin heel wat favorieten dag na dag op het scherpst van de snee rijden. Dat was niet het geval in de Vuelta vorig jaar, en die won hij wel.

Naast de twijfel – “kan ik het wel tegen de wereldtop?” – waar Evenepoel nu van wakker ligt, blijft ook de ploeg Soudal-QuickStep met die ene grote vraag zitten. Is het wel verstandig om een groterondeploeg te bouwen en daarmee alle eieren in het mandje te leggen van een allrounder die alles kan winnen, behalve die ene koers die hem obsedeert?

Vraag: wat is er vrijdag gebeurd met Remco Evenepoel?
Antwoord: bij Evenepoel beginnen zijn benen tussen zijn oren